R5286

GOD'S TEN COMMANDS

தேவனுடைய பத்து கட்டளைகள்

யாத்திராகமம் 20 : 1-11

''உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு பலத்தோடும், உன் முழுச் சிந்தையோடும் அன்பு கூருவாயாக.'' - லூக்கா 10:27

சீனாய் மலையில் தேவன் இஸ்ரயேலரோடு செய்த உடன்படிக்கை என்னவென்றால், அவர்கள் பத்து கட்டளைகளை சரியானபடி கைக்கொண்டால் அதன் மூலம் அவர்கள் பூரண மனிதர்கள் என்பதை நிரூபணம் செய்து, நித்திய ஜீவனுக்கு பாத்திரராவார்கள் என்பதாகும். பிறகு ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைக்கு பிரதானமான ஆசீர்வாதங்களை அடைவதற்கும் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக ஆவதற்கும் அவர்களுக்கு சாத்தியமாகும். இவர்கள் மூலமே தேவன் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார்.

தேவனுடைய சித்தத்தை செய்யவும் ஆசீர்வாதத்தை பெறவும் வாஞ்சையாக இருந்த, தகுதியுள்ள யூதர்களின் ஆவியை பரிசுத்த பவுல் நமக்கு சுட்டி காட்டுகிறார். "நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரண சரீரத்திலிருந்து யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?" என்ற ஆத்தும வேதனையில் கதறுகிறதை குறிப்பிடுகிறார். அவர்களது சிந்தை, வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்தும் அதன் வளங்களைக் குறித்தும் உயிரோடிருந்தது. ஆனால் அவர்களது மாம்சம் மற்ற சகல ஜனங்களைப் போல விழுகையினால் அபூரணமாக இழிவான நிலையில் இருந்தது. "நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றிருக் -கிறவைகளை செய்யாதபடிக்கு இருக்கிறீர்கள்." (கலாத்தியர் 5:17)

வேத மாணவர்கள் பத்து கட்டளைகளின் எளிமையைக் குறித்து திகைப்புடன் பார்க்கிறார்கள். அதன் அம்சங்களில் எதை அவர்களால் முழுமையாக, திருப்திகரமாக கடைபிடிக்க முடியாமல் போயிற்று என்று முதலாவது ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். பத்து கட்டளைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேவனுடைய ஆச்சரியமான பிரமாணங்களை நாம் உணரும் வரை, யூதர்களுக்கு காணப்பட்டது போலவே, முழு காரியமும் மிகவும் சாதாரணமாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் அது மேலெழுந்த வாரியாக காணப்படாத ஆழ்ந்த பொருளைக் கொண்டிருக்கிறது.

இயேசு "நியாயப்பிரமாணத்தை கனப்படுத்தி மேன்மை படுத்தும்" வரை அதன் பொருளின் நீளம், அகலம், உயரம் மற்றும் ஆழத்தை வெளிப்படையாக யாரும் காணவில்லை. சகோதரனை பகைக்கிறவன் கொலை பாதகன், விபச்சார ஆசையை மனதிலே கொண்டு வருகிறவன் ஏழாவது கட்டளையை மீறுகிறான் என்று அவர் கூறுகிறார். இந்த முழு காரியத்திற்கும் ஒரு புதிய வெளிச்சத்தை அவர் காண்பிக்கிறார். ஆதாமின் விழுகையிலிருந்து, இயேசுவைத் தவிர, யூதர்களிலோ அல்லது புறஜாதிகளிலோ யாரும் ஏன் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க முடியவில்லை என்று நமக்கு விளக்குகிறார்.

மாபெரும் போதகர் நியாயப்பிரமாணத்தின் முதல் பலகையில் உள்ளதை, மனிதனின் சிருஷ்டிகரைக் குறித்த அவனது கடமை என்ன என்பதை விளக்குகிறார். வெறும் சிலை வணக்கம் மற்றும் தெய்வ நிந்தனைக்கு மேலானதை பொருளாக கூறுகிறார். உண்மையான தேவனை கண்டுணர்ந்து, மனித இருதயத்தில் அவருக்கு முதலாவது இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள். "கர்த்தராகிய உன் தேவனை உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு பலத்தோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்பு கூறுவாயாக" என்று அது பொருள்படுகிறது. இருதயத்தில் அல்லது பலத்தில் அல்லது மனதில் அல்லது ஆத்துமாவில் ஏற்படும் எந்த பிளவும் இந்த கட்டளையை மீறுகிறது.

மனிதனுக்கான தேவனுடைய ஆதி கட்டளை

தேவனுடைய ஆதி பிரமாணம் மனிதனுக்கு சீனாய் மலையில் கொடுக்கப்படவில்லை. உண்மையிலேயே சீனாய் மலையில் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணம் பொதுவாக மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கப்படாமல் வெறும் யூதர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. அதன் விதிமுறைகளின்படி அவர்கள் சகல ஜாதிகளையும் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய தேவனுடைய ராஜரீக ஆசாரியர்களாக ஆகலாம்.

மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட போது தேவனுடைய ஆதி பிரமாணம் ஏதேனில் கொடுக்கப்பட்டது. தேவனுடைய பிரமாணம் ஆதாமின் இருதயத்தில் எழுதப்பட்டது. அதாவது அவன் தேவ சாயலில் அவனது சிருஷ்டிகருக்கு இசைவாக இருக்கும்படியான பண்புகளை இருதயத்திலும் மனதிலும் உடையவனாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். வெறுக்கப்படுவதற்கு யாரும் இல்லாதிருக்கும் வரை அவன் நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுத்தான். ஆனால் அதுவரை யாரும் இல்லை.

மாற்றம் வந்து, அதன் கீழ் ஆதாமின் பிள்ளைகள் தேவனுடைய சாயலில் இராமல், நீதியை சிநேகிக்காமல், பாவத்தை சிநேகித்ததில் நாம் ஆச்சரியமடைகிறோம். தீர்க்கதரிசி அறிவிப்பது போல, "அவர்கள் கர்ப்பத்திலிருந்தே வழி தப்பி போகிறார்கள்." "இதோ நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன். என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்" என்று கூறி எங்கே மாற்றம் ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார். (சங்கீதம் 51:5)

மனிதனின் விழுகைக்குப் பிறகு சீரழிவு மிக வேகமாக முன்னேறியது; ஆதாமின் தலைச்சன் பிள்ளை காயீன் கொலைகாரனானான். ஏதேன் தோட்டத்தை இழந்த ஏமாற்றம், பூமி சபிக்கப்பட்டதினால் முள் மற்றும் குருக்குகளுடனான போராட்டம் ஆகியவை தாயாகிய ஏவாளின் மனதில் கோபம், ஆத்திரம் போன்றவை எழும்பி அவளை நோகச் செய்தது. இதெல்லாம் அவளது குழந்தையில் பதியச்செய்தது. அதிலிருந்து இதுவரை சாபமானது இன்னும் கீழே சென்று, அபூர்வமாக ஒரு குழந்தை குறைவான பாவத்துடனும் குறைவான சீரழிவுடனும் பிறக்கிறது. இன்னும் வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகிறதாவது: "நீதிமான் இல்லை. ஒருவனாகிலும் இல்லை."

எதிர்கால நம்பிக்கை

மனுக்குலத்தின் ஆறாயிர வருட கால அனுபவங்கள், மனித பூரணம், தெய்வீக பிரமாணத்தை கடைபிடிப்பதற்கான திறமை மற்றும் விருப்பதிற்கான விதிமுறைகளைக் குறித்து யாரும் தேவனிடம் தன்னைக் குறித்து மெச்சிக்கொள்ள நாம் எதிர்பார்ப்பதை தடை செய்கிறது. இயேசு, ஆதாமின் சந்ததியில் வராததாலும், அவரது ஜீவன் பிதாவானவரிடமிருந்து நேரடியாக வந்ததாலும், அவர் மட்டுமே தெய்வீக பிரமாணத்தை கடைபிடித்தார். அவர் சுபாவ மாறுதல் மூலம் ஒரு மனிதனானார். இப்படியாக அவர் அதிசயத்தக்க விதமாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதால் அவர் "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்."

தேவன் தம்முடைய பிரமாணத்தை சரியாகவும் சந்தோஷத்துடனும் கடைபிடிக்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் நித்திய ஜீவனை அளிக்க மறுக்கிறார். பிறகு நமது இனத்திற்கு என்ன நம்பிக்கை இருக்கிறது.? உலகத்திற்கு பொதுவாக ஒரு நம்பிக்கையும், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சபைக்கு வேறு மாதிரியான நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. தேவன் அவரது ஏற்ற காலத்தில் மேசியாவின் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார் என்பதே உலகின் நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. அது நீதியான ராஜ்யமாக இருக்கும். அதன் ஆட்சியாளராகவும் நியாயாதிபதிகளாகவும், ராஜரீக ஆசாரியர்கள் இருப்பார்கள்.

இந்த மேசியாவின் ராஜ்யம் இந்த உலகத்தின் அதிபதியை நீக்கி, அவனை ஆயிரம் வருடம் கட்டி வைப்பதின் மூலம் ஆரம்பமாகும். சீக்கிரத்தில் பூமியின் அக்கிரமங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு "இரும்பு கோலாட்சி" ஆரம்பிக்கும். நீதியை எதிர்க்கிற அனைத்தும் அடித்து நொறுக்கப்படும். இருள், அறியாமை மற்றும் மூட நம்பிக்கைக்கு பதிலாக தேவனுடைய மகிமையின் அறிவின் வெளிச்சத்தில் சந்தோஷமும் பயமும் வரும். அது சீக்கிரத்தில் உலகம் முழுவதையும் நிரப்பும். அதன் செல்வாக்கின் கீழ் பாவகரமானது எதுவும் தடை செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டு கர்த்தரின் நியாயந்தீர்ப்பு பூமியில் நடக்கும்போது உலகின் குடிகள் நீதியை கற்றுக்கொள்வார்கள். (ஏசாயா 26:9)

இதன் பலனாக சீக்கிரத்தில் முழங்கால் யாவும் முடங்கும். நாவுகள் யாவும் தேவனை அறிக்கை பண்ணும். ஆனால் தெரிந்தே எதிர்க்கிறவர்களும், பாவத்தை சிநேகிக்கிறவர்களும், இரண்டாம் மரணமாகிய "நித்திய ஆக்கினையில்" அழிக்கப்படுவார்கள். இந்த நிர்வாகத்தின் கீழ், ஆதாம் இழந்த மனித பூரணத்தை உலகமானது திரும்பப்பெறும். மனிதர்களின் இருதயத்தில் தேவனுடைய பிரமாணம் எழுதப்படுதலுடன் தேவனுடைய சாயலுக்கு திரும்புகிற சலுகை, கல்வாரி பலியின் மூலம் சகலருக்கும் உறுதிப்பண்ணப்பட்டது. "இயேசு கிறிஸ்து, தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார்." (எபிரேயர் 2:9)

இவர்கள் அனைவரும், ஆதாம் ஆதியில் பெற்றிருந்த பூரணத்தை திரும்ப பெற்று, ஏழாயிரம் கால நன்மை, தீமை பற்றிய அனுபவங்களுடன், கடைசியில் தேவனுடைய அங்கீகரத்துடன் நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் சந்தோஷத்திற்காக பாவத்தை தேர்ந்தெடுக்கும் ஆபத்திற்கு கொஞ்சம் கூட போக மாட்டார்கள்.

சபையும் நியாயப்பிரமாணமும்

பாவத்தில் பிறந்த மனுக்குலத்திலிருந்து கிறிஸ்துவின் சபையானது தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. இதன் அங்கத்தினர்கள் நித்திய ஜீவனை அடைவதற்காக சீனாய் பிரமாணத்தை சரியாக கடைபிடிக்கும்படியாக அதற்கு கீழாக வைக்கப்படவில்லை. "நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்பட்டிராமல் கிருபைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறீர்கள்." (ரோமர் 6:14) எனினும் நியாயப்பிரமாணமானது சபைக்கு மிகவும் விலையேறப் பெற்றது. ஏனெனில் அதை அ து ஆவியின்படி பார்க்கிறது; பூரணமாயிருந்தால் அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காண்கிறது; தான் மாம்சத்தில் இருக்கும் போது பூரணத்தில் எவ்வளவு குறைவுப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை பார்க்கிறது; தனது மாம்சீக பலவீனத்தை எப்படி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை மூடுகிறது என்பதையும் கூடுதலாக பார்க்கிறது. மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின் படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறுகிறது என்ற அப்போஸ்தலரின் அறிக்கையால் இவையெல்லாம் உண்மையாக இருக்கிறது. (ரோமர் 8:4)

வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பூமிக்குரிய உரிமைகளை பலியிட்டு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் பண்ணுகிறவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மேலாக கிரியை செய்கிறார்கள். நியாயப்பிரமாணமானது இன்னொருவருக்காக ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறாமல் தன்னைத்தான் நேசிப்பது போல பிறரை நேசி என்று மட்டுமே கூறுகிறது. இப்படியாக கிறிஸ்துவும் சபையும் பலியின் இடுக்கமான பாதையில் நடந்து நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவிக்குரிய தேவைகளையும் அதற்கு மேலாகவும் நிறைவேற்றுகிறார்கள். எனினும் சபையானது மாம்சத்தில் இருக்கிறது; பரம்பரையாக வந்த பலவீனம் இருக்கிறது. பூரணம் அங்கே இல்லை. பூமிக்குரிய சுபாவத்தை பலியிட்ட இவர்கள் பிதாவானவரால் புது சிருஷ்டியாக தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு, மாம்சத்தின்படியில்லாமல், ஆவியின்படி அவர்களது இருதய நோக்கத்தின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறார்கள்.